

GEORGETTE MAGRITTE, Párizs, 1947

A HENTES

ALINA REYES

EGYIKÜNK sem beszélt. Nézttem, hogyan jár föl-le az ablaktör-lő, s beburkolóztam az arcomba hulló nedves hajam illatába.

Kinyitotta az ajtót, kézen fogva bevezetett a lakásba. Átázott a szandálom, a lábam hozzáragadt a cipő műanyag talpához. A nappaliba vezetett, leültetett; hozott egy kávét. Aztán bekap-csolta a rádiót, öt percre elnézést kért. Le kellett zuhanyoznia.

Odaálltam az ablakhoz, kissé félrehúztam a függönyt, és néz-tem az esőt.

Az esőtől pisilési ingerem támadt. A vécéből jövet benyitot-tam a fürdőbe. Forró pára terjengett a helyiségben. A zu-hanyfüggönyön keresztül megpillantottam tömzsi testének körvonalát. Kicsit félrehúztam a függönyt, és néztem őt. Felém nyújtotta a kezét, de én kitértem előle, mondtam, inkább meg-mosom a hátát. Felálltam a zuhanyozó kávéjára, a forró víz alá tartottam a kezem, fogtam a szappant, és addig forgattam a te-nyeremben, amíg vastagon be nem lepte a hab.

AZ ABLAK, New York, 1951

»ÖMLÖTT *rám a meleg víz,*
végigcsurgott a hajamon ...«

Körkörös mozdulatokkal dörzsölni kezdtem a nyakát és a vállát. Széles, fakószínű, izmos válla volt. A gerincvonalát követve végigszappanoztam a háta egyik, majd a másik felét. Megdörzsöltem a derekát, és egy kicsit átnyúltam a hasához. A szappan finom, illatos habot, remegő, fehér buborékhálót képezett, síkos puha szőnyeget vont a tenyerem és a csípője közé. Többször végigjártam a gerincét, letről felfelé, egészen a nyakszirtjéig, ahol azok a kis hajpíhek ütköznek, amelyeket rövid fazonú frizuránál olykor eltüntet a fodrász zümmögő nullásgépe.

Visszatértem a vállához, majd egymás után beszappanoztam a két karját. Elernyesztette a végtagjait, de így is éreztem ruganyos, dudorodó izmait. Alkarját fekete szőr borította, alaposan be kellett vizeznom a szappant, hogy megálljon rajta a hab. Haladtam tovább felfelé, és elértem az üreges, bozontos hónaljáig.

Ismét beszappanoztam a kezem, és körkörös, masszírozó mozdulatokkal megmostam a fenekét. Terjedelmes, de formás feneké volt, kecsesen ívelt át a keresztcsontján, és feszesen kapcsolódott az alsó végtagokhoz. Újra és újra bebarangoltam ezt a gömbölyűséget, kezem és szemem jól meg akarta ismerni ezt a testhajlatot.

Aztán megindultam lefelé, az erős, izmos lábakhoz. Lábikrája ki sem látszott a szőrből. Az volt az érzésem, hogy a test elvadultabb tájékára jutottam, végül megtaláltam a különös kincset, a bokáját.

Ekkor megfordult. Felnéztem, és megláttam duzzadt heréit, ágaskodó merev hímvesszejét.

Felálltam. Ő nem mozdult. Szappannal a kezemben mosni kezdtem óriás, robusztus, ritkás szőrű felsőtestét.

Közben lassan ereszkedtem lefelé, végigmentem az előredomborodó, erős izmokkal körülvett hasán. Időbe telt, mire mindenhol beszappanoztam. A köldöke kidudorodott egy kissé; apró fehér golyóbis a kerek hústömeg mélyedésében. Égítet, amely felé az ujjaim gravitáltak, szándékosan késleltetve azt a pillanatot, amikor már nem tudnak ellenállni a vonásnak, és elindultam lefelé, a gyomor szép körpályájáról letért üstökshöz.

Letérdeltem, hogy bedörzsöljem az alhasát. Hosszasan köröztem a nemi szervek körül, és finoman a két combja közé nyúltam.

Rettenetes nagy nemi szerve tetre készen állt.

Ellenálltam a kísértésnek, hogy megérintsem a péniszét, inkább egyre hosszabb, kerülő mozdulatokkal simogattam a combjai közt és fönt a fanszörzetét. Most széttárta a karját, és tenyerével a falnak támaszkodott, a hasa kidülledt. Nyüszített.

Úgy éreztem, mindjárt elélvez, pedig jószerével hozzá sem nyúltam még.

Eltávolodtam tőle, leültem a zuhanyrózsa alá, közben le sem vettem a szemem a kelleténél jobban felhorgadt péniszéről, vártam, hogy kicsit lecsillapodjék.

Ömlött rám a meleg víz, végigcsurgott a hajamon, befolyt a ruhám alá; gomolygó vízpára vett körül bennünket, elmosódtak a formák, és eltompultak a zajok.

AZ IMA, 1930

202 Végsőkéig csigázott izgalmi állapotban volt az előbb, mégsem
tett semmit, hogy siettesse a végkifejletet. Rám várt, és vár még
most is, hogy elnyújthassam a gyönyört, a kínt.

REYES

Ismét letérdeltem elé. Még mindig nem mehetett ki a vér
belőle, mert rögtön felágaskodott a péniszze.

Végigsimítottam a heréit, felnyúltam egészen a végbélnyílásig.
Most még hevesebb merevedése támadt. Másik kezembe szo-
rítottam a hímtagját, és lassú mozdulatokkal elkezdtem föl-le
mozgatni. Könnyen, csodásan csúszott a szappanos kezemben.
Két kezem tele volt a meleg, eleven, mágikus anyaggal. Úgy
lüktetett benne a vér, mintha madár szívverését tapintottam
volna, segítettem neki, hogy minél hamarabb elérjen a csúcsra.
Tartottam a föl-le mozdulatok egyenletes ritmusát, és hallot-
tam a fejem fölött a nyögéseket; és nyögtem én is, selymesen
tapadt rám a nedves ruha, és a nagy pocak tövében megállt
a világ, megállt a kettőnkre zúduló vízcsobogásban, nem lé-
tezett semmi az ujjam között megbúvó, langyos, petyhüdt,
majd a tenyeremben megkeményedő dolgon, a szappanilla-
ton, a nedves testünkön, a tenyerem alól kiserkenő spermán
kívül semmi, semmi nem létezett...

A MÉSZÁRSZÉK, Párizs, *dátum nélkül*